Lietas Nr. C29394516
Lietas arhīva Nr. C-1087-17/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 8.martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Vinte-Korme
ar tiesas sēžu sekretāri E.Meļņičuku,
piedaloties prasītājas pārstāvei zvērinātai advokātei Baibai Didrihsonei un atbildētājam /pers. A/,
2017.gada 22.februārī atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. A/ par uzturlīdzekļu parāda un uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ (turpmāk – prasītāja) 2015.gada 15.decembrī cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. A/ par uzturlīdzekļu piedziņu, vēlāk to vairākkārtīgi precizējot.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2011.gada 8.februārī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgta vienošanās par kopīga nepilngadīga bērna aizgādību, saskarsmes tiesībām, bērna uzturlīdzekļiem un kopīgas mantas sadali pirms laulības šķiršanas, kurā ir noteikts arī tas, ka viens no vecākiem, kas nedzīvo kopā ar dēlu maksā otram no vecākiem, kas dzīvo kopā ar dēlu, /pers. C/, personas kods /personas kods/, naudas līdzekļus dēla kopšanai un audzināšanai ne mazāk par minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kas noteikts Latvijas Republikas normatīvajos aktos. Atbildētājs minēto vienošanos nav pildījis, kā rezultātā ir izveidojies uzturlīdzekļu parāds uz vienošanās pamata.

Balstoties uz minētajā vienošanās noteikto, kurā prasītāja un atbildētājs vienojās par bērna kopšanas un audzināšanas izmaksu vienlīdzīgu sadalīšanu. Prasītājai objektīvu iemeslu dēļ ir nepieciešams pieprasīt uzturlīdzekļu apmēra palielināšanu, lai nodrošinātu prasītājas un atbildētāja kopējā bērna uzturēšanu.

/datums/ir dzimis prasītājas un atbildētāja kopīgais dēls /pers. C/ par ko /datums/Rīgas Latgales priekšpilsētas Dzimtsarakstu nodaļa ir izsniegusi dzimšanas apliecību Nr. /numurs/.

2011.gada 21.martā pie zvērināta notāra, pamatojoties uz kopīgu iesniegumu par laulības šķiršanu, ko iesniegusi prasītāja ar atbildētāju, tika šķirta laulība. Pirms laulības šķiršanas starp pusēm 2011.gada 18.februārī, tika noslēgta vienošanās par kopīga nepilngadīga bērna aizgādību, saskarsmes tiesībām, bērna uzturlīdzekļiem un kopīgas mantas sadali pirms laulības šķiršanas.

Saskaņā ar vienošanās 2.4.punktu puses vienojās par dēla kopšanas un audzināšanas izmaksu vienlīdzīgu sadalīšanu. Viens no vecākiem, kas nedzīvo kopā ar dēlu maksā otram no vecākiem, kas dzīvo kopā ar dēlu, naudas līdzekļus dēla kopšanai un audzināšanai ne mazāk par minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kas noteikts Latvijas Republikas normatīvajos aktos.

Neskatoties uz apstākli, ka vienošanās 2.1.punkts paredz, ka bērna dzīvesvieta ir pie tēva, tomēr, atbildētājs 2011.gada 11.augustā izsniedza piekrišanu bērna dzīvesvietai kopā ar prasītāju, Kiprā, bet faktiski bērns jau dzīvoja un bija pilnā prasītājas apgādībā no 2011.gada 9.jūnija.

Neskatoties uz apstākli, ka puses vienojās uz pusēm segt dēla uzturēšanās izmaksas, un tās pārsniedz minimālo uzturlīdzekļu izmaksu apmēru, atbildētājs nav veicis pat minimālās uzturlīdzekļu summas nomaksu, tādēļ prasītāja uzskata par pamatotu piedzīt no atbildētāja vismaz minimālo parāda summu.

Uz vienošanās noslēgšanas brīdi, 2011.gada 21.martu, spēkā bija 2003.gada 1.jūlija Ministru kabineta noteikumi Nr.348, kas noteica minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa mantiskā stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam no 7 gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas. Savukārt 2013.gada 18.janvārī spēkā stājās Ministru Kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr.37, kas nosaka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kas arī ir 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Atbildētājam bija nepieciešams maksāt uzturlīdzekļus vismaz likumā noteiktajos apmēros, bet atbildētājs uzturlīdzekļu apmaksu nav veicis pilnā apmērā. Prasītāja ir veikusi faktiski saņemto uzturlīdzekļu aprēķinu, kurā norādīti atbildētāja veiktie uzturlīdzekļu maksājumi laika periodā no 2011.gada jūlija līdz 2015.gada novembrim, gadā un pēcāk – vidēji mēnesī, kā arī ņemot vērā iepriekš minētos minimālos uzturlīdzekļu apmērus, prasītāja ir veikusi aprēķinus par atbildētāja nesamaksāto uzturlīdzekļu apmēriem – vidēji mēnesī un gadā, laika periodā no 2011.gada jūlija līdz 2015.gada novembrim.

Pēc aprēķina redzams, ka atbildētājs nav veicis pilnīgus uzturlīdzekļu maksājumus prasītājai par dēla kopšanu un audzināšanu, un neizmaksātais uzturlīdzekļu apmērs, par laika periodu no 2011.gada jūlija līdz 2015.gada novembrim ir 2 445,22 *euro*.

2012.gada 27.janvārī un 2013.gada 27.martā atbildētājam tika nosūtīta prasība nomaksāt uzkrāto uzturlīdzekļu parāda summu, taču līdz pat šim brīdim parāda summa nav nomaksāta. Pie šādiem apstākļiem, kad atbildētājs nepilda starp pusēm panākto vienošanos par uzturlīdzekļu samaksu, prasītāja ir spiesta piedzīt uzkrāto parāda summu tiesas ceļā.

Civillikuma 1587.pants nosaka atbildētājam pienākumu pildīt noslēgto vienošanos – maksāt naudas līdzekļus dēla kopšanai un audzināšanai ne mazāk par minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kas noteikts Latvijas Republikas normatīvajos aktos, neskatoties uz to, ka faktiski izdevumi dēla uzturēšanai ir lielāki.

Vienošanās starp prasītāju un atbildētāju, kurā tika atrunāts arī bērna uzturlīdzekļu minimālais apmērs, tika noslēgta 2011.gada 21.martā, kad dēlam bija 10 gadi. Patlaban dēlam ir 15 gadi un kopš 10 gadu vecuma pakāpeniski ir mainījušās dēla vajadzības, kuru rezultātā no vienošanās noslēgšanas brīža līdz šim brīdim ir būtiski palielinājušies izdevumi, kas nepieciešami dēla uzturēšanai. Prasītāja norāda, ka dēls intensīvi aug, tādēļ ir nepieciešams regulāri iegādāties apģērbu, apavus, sporta inventāru un aksesuārus. Dēls intensīvi mācās (izmaksas par skolu vien ik mēnesi ir vidēji 285

euro). Arī sociālā dzīve dēlam pusaudžu vecumā ir daudz aktīvāka, un tas saprāta robežās ir jāatbalsta.

No vienošanās satura ir redzams, ka puses nav noteikušas, ka dēla faktiskais uzturlīdzekļu izmaksas ir minimālajā apmērā, tomēr pēc vienošanās noslēgšanas atbildētājs neatzīst segt savu procentuālo daļu dēla uzturam. Pie šādiem apstākļiem prasītāja uzskata, ka uzturlīdzekļu apmērs ir nosakāms tiesas ceļā.

Ņemot vērā, ka Civillikuma 177.panta ceturtā daļa paredz, ka bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu prasītāja ir veikusi faktisko dēla /pers. C/uzturēšanas vajadzību un izdevumu aprēķinu, vidēji mēnesī, par laika periodu no 2011.gada jūlija līdz 2015.gada oktobrim un tie ir 876,67 *euro,* attiecīgi puse 438,33 *euro*.

Prasības pieteikuma precizēšanas brīdī esošais, ar likumu noteiktais, minimālais uzturlīdzekļu apmērs 111,00 *euro* mēnesī no viena vecāka, ir nepietiekams dēla kopšanai un audzināšanai.

Atbilstoši veiktajam aprēķinam bērna mēneša uzturēšanas izmaksas vidēji ir 876,67 *euro*. Prasības pieteikuma pielikumā tika pievienota deklarācija par maksājumu apliecinošiem dokumentiem – čekiem un izziņa no izglītības iestādes, kas papildus apliecina ar bērnu saistītās izmaksas.

Tā kā par bērna uzturu jāgādā abiem vecākiem vienlīdzīgi, tad minētā summa, kas nepieciešama dēla uzturēšanai ir dalāma uz pusēm, t.i. katram no vecākiem ik mēnesi būtu jāmaksā 438,33 *euro* dēla uzturam.?

Ņemot vērā minēto, ka par bērna uzturu ir jāgādā abiem vecākiem prasītājai ir jāpierāda, ka tā spēj nodrošināt 1/2 daļu no dēlam nepieciešamajiem naudas līdzekļiem. Prasītāja patlaban nav darba tiesiskajās attiecībās un prasītājai nepieder nekustamie īpašumi. Prasītāja 2012.gada 22.aprīlī ir noslēgusi laulību ar /pers. D/. Prasītājas laulātais /pers. D/ 2015.gada 17.novembrī ir sastādījis deklarāciju, kurā apliecina, ka viņš ir spējīgs un piekrīt no saviem ienākumiem segt uzturēšanās izdevumus par prasītāju un viņas dēlu, kamēr prasītāja ir bez darba.

Prasītājas rīcībā nav un nevar būt precīzas informācijas par atbildētāja ikmēneša ienākumiem, tomēr, prasītājai apzinoties viņas un atbildētāja patstāvīgo dzīvesvietu – valstu ekonomisko stāvokļu, nodarbināto algas līmeņu atšķirības, prasītāja uzskata, ka atbildētājam patlaban turpmāk nosakāms pienākums segt dēla uzturēšanas izmaksas mēnesī vismaz 200 *euro* apmērā, kas prasītājas ieskatā ir atbildētāja iespējās.

Ņemot vērā minēto, ka prasītājai nav precīzas informācijas par atbildētāja ikmēneša ienākumiem, prasītāja uzskata par pamatotu nepilngadīga bērna interesēs lūgt tiesu izprasīt no attiecīgajām iestādēm un publiskajiem reģistriem informāciju par atbildētāja mantisko stāvokli.

Prasītājai ir zināms, ka atbildētājs veic ikmēneša hipotekārā kredīta maksājumus, attiecīgi atbildētāja ienākumi ir vērtējami arī pēc hipotekārā kredīta maksājumiem.

Prasītājai ir zināms, ka atbildētājam ir nekustamie īpašumi un kapitāldaļas uzņēmumos.

Atbildētājs par celto prasību rakstveida paskaidrojumus tiesā nav iesniedzis.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību uzturēja par uzturlīdzekļu parāda 2445,22 *euro* apmērā piedziņu un uzturlīdzekļu 200 *euro* apmērā piedziņu no atbildētāja ik mēnesi prasītājas nepilngadīgā dēla uzturam.

Tiesas sēdē atbildētājs prasību daļā par uzturlīdzekļu parāda 2445,22 *euro* apmērā piedziņu atzina, par ko parakstījās protokola pielikumā. Par prasību par uzturlīdzekļu piedziņu 200 *euro* apmērā dēla uzturam atbildētājs norādīja, ka nevar maksāt dēla uzturam mēnesī 200 *euro*, jo viņam nav atbilstošu ienākumu un viņam ir jāmaksā kredīts. Viņš braukā strādāt uz ārvalstīm tai skaitā uz Krievijas Federāciju, bet nopelna tikai ap 100 *euro* mēnesī.

Motīvu daļa

Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus lietā, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā.

No lietas materiāliem pievienotās dzimšanas apliecības Nr. /apliecības numurs/ (lietas 10.lapa) izriet, ka prasītāja un atbildētājs ir /datums/dzimušā /pers. C/ vecāki.

Civilprocesa likuma 193.panta piektā daļa noteic, ka tiesa sprieduma motīvu daļā norāda lietā konstatētos faktus, pierādījumus, uz kuriem pamatoti tiesas secinājumi, un argumentus, ar kuriem noraidīti tie vai citi pierādījumi. Šajā daļā norāda arī normatīvos aktus, pēc kuriem tiesa vadījusies, un konstatēto lietas apstākļu juridisko novērtējumu, kā arī tiesas secinājumus par prasības pamatotību vai nepamatotību. Ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Tiesas sēdē atbildētājs prasību daļā par uzturlīdzekļu parāda 2445,22 *euro* apmērā piedziņu atzina, par ko parakstījās protokola pielikumā, līdz ar norādīto, tiesa vadoties no Civilprocesa likuma 193.panta piektās daļas tiesa spriedumu motīvu daļā, attiecībā par uzturlīdzekļu parāda piedziņu, atzīst par iespējamu iekļaut tikai norādi uz tiesību aktiem, pēc kuriem tiesa vadās pieņemot spriedumu.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai, pamatojoties uz Civillikuma 1587.pantu, ir piedzenams uzturlīdzekļu maksājumu parāds 2445,22 *euro* apmēra, ko veido uzturlīdzekļu maksājumu parāds par laika periodu no 2011.gada jūlija līdz 2015.gada novembrim.

Civillikuma 179.panta pirmā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa.

Civillikuma 179.panta pirmajā daļā noteiktais vecāku pienākums uzturēt bērnu gulstas gan uz māti, gan tēvu.

Civillikuma 177.panta trešā daļa noteic, ka bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam)

Atbilstoši Civillikuma 177.panta trešajai daļai, kā arī ņemot vērā judikatūrā izteiktās atziņas tiesa secina, ka nosakot piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, ir:

1) jānoskaidro, kāda ir bērna uzturam nepieciešamā summa, lai vislabāk nodrošinātu bērna intereses;

2) jāizvērtē vecāku mantas stāvoklis un spēja šādu summu segt;

3) bērna uzturam noteiktā summa jāsadala proporcionāli katra vecāka mantiskajam stāvoklim, ievērojot katra vecāka ieguldījumu bērna uzturēšanā.

Tiesas sēdē noskaidrots, ka pušu dēls dzimis /datums/(lietas 10.lapa). Starp pusēm nav strīda par to, ka bērns dzīvo pie prasītājas Kiprā.

Saskaņā ar prasītājas sastādīto aprēķinu, bērna uzturam mēnesī nepieciešami 876,67 *euro*. Izdevumus veido sekojošas pozīcijas: izdevumi mājokļa nodrošināšanai 240,67 *euro*, medicīnas apdrošināšana 56 *euro*, skola 285 *euro*, sporta nodarbības 45 *euro*, pārtika 150 *euro*, saldumi 20 *euro*, izklaide un kabatas nauda 30 *euro*, apģērbs un apavi 40 *euro* un autobusa mēneša biļete 10 *euro*, kopā 876,67 *euro*. Prasībā prasītāja, ievērojot atbildētāja dzīves vietu, valstu ekonomisko stāvokļu un algas atšķirības prasīto uzturlīdzekļu apmēru samazinājusi un lūdz piedzīt no atbildētāja dēla uzturam 200 *euro* mēnesī.

Konkrētajā gadījumā atbildētājs tiesas sēdē pēc būtības neapstrīdēja prasītājas norādīto uzturlīdzekļu summas aprēķinu.

Tiesa uzskata, ka prasītājas sastādītais aprēķins ir pamatots un pierādīts ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, tajā iekļautās izdevumu pozīcijas ir nepieciešamas normālai bērna garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšanai, ievērojot bērna vecumu un dzīves vietu.

Izvērtējot prasītājas mantisko stāvokli, tiesa secina, ka prasītājai nepieder nekustamie īpašumi (lietas 129.lapa), prasītājai 2015.gadā nav bijuši ienākumi (lietas 196.lapa). No lietas materiāliem redzams, ka prasītājas laulātais (lietas 75.lapa) deklarējis, ka viņš piekrīt segt visus prasītājas un viņas dēla /pers. C/ izdevumus kamēr prasītāja ir bezdarbniece (lietas 76.lapa).

Izvērtējot atbildētāja mantisko stāvokli, tiesa secina, ka atbildētājam pieder trīs transporta līdzekļi, atbildētājam pieder sabiedrība ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/ (lietas 2.sējums 70.lapa), kā arī atbildētājam pieder dzīvokļa īpašums /adrese/, Rīgā (lietas 2.sējums 63.–64.lapa). Saskaņā ar a/s "DNB banka" sniegto informāciju bankā uz atbildētāja vārda ir atvērti 6 konti (lietas 2.sējums 17.lapa). No kontu izrakstiem redzams, ka atbildētāja kontos tiek apgrozīti ievērojami naudas līdzekļi. Savukārt no a/s "Swedbank" sniegtās informācijas (lietas 27.lapa) izriet, ka atbildētājs ik mēnesi veic hipotekārā kredīta maksājumus aptuveni 300 *euro* apmērā. Tiesas sēdē atbildētājs norādīja, ka viņš regulāri braukā strādāt uz ārvalstīm, taču ienākumus tur negūst vai gūst ap 100 *euro* mēnesī.

Izvērtējot norādīto tiesa atzīst, ka atbildētāja mantiskais stāvoklis ir labāks nekā prasītājai, turklāt tiesas ieskatā atbildētājs slēpj savus patiesos ienākumus, jo viņš veic kredīta maksājumus ik mēnesi 294,42 līdz 314,31 *euro* apmērā, turklāt regulāri braukā strādāt uz ārvalstīm, kas arī prasa līdzekļus, līdz ar to tiesa secina, ka atbildētāja patiesie ienākumi neatbilst ienākumiem, kas norādīti Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 23.marta izziņā (lietas 2.sējums 14.–15.lapa). Turklāt tiesa ņem vērā, ka atbildētājs ir darbspējīgā vecumā un nav iesniedzis pierādījumus, ka viņam trūktu spēju strādāt tādu darbu, kurā atalgojuma līmenis būtu pietiekams, lai atbildētājs spētu nodrošināt savu bērnu ar nepieciešamo uzturu.

Ņemot vērā pušu mantisko stāvokli un spējas gūt ienākumus, tiesa uzskata, ka abām pusēm bērna uzturēšanā jāpiedalās vienādā apmērā un no atbildētāja prasītājas labā, pamatojoties uz Civillikuma 179.panta pirmo, otro un piekto daļu, no prasības celšanas dienas līdz bērna pilngadībai piedzenami uzturlīdzekļi 200 *euro* apmērā mēnesī, bet ne mazāk par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts tiesas spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu prasītāja, ceļot prasību par uzturlīdzekļu piedziņu, ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas. Savukārt Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Līdz ar norādīto tiesa atzīst, ka no atbildētāja atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai valsts ienākumos ir piedzenama valsts nodeva 663,30 *euro* apmērā (Civilprocesa likuma 31.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunkts) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 10,99 *euro* apmērā (lietas 1.sējuma 3.lapa).

Tāpat tiesa atzīst, ka pamatojoties uz Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5. un 6.punktu, kā arī Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas pirmo punktu no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 369,43 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.1pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 93.–97., 193. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus dēla /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 200,00 *euro* (divi simti *euro*, 00 centi) apmērā mēnesī, sākot no 2015.gada 15.decembra līdz /pers. C/, personas kods /personas kods/, pilngadībai.

Noteikt, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu ir izpildāms nekavējoši.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, parādu 2445,22 *euro* apmēra, ko veido uzturlīdzekļu maksājumu parāds par laika periodu no 2011.gada jūlija līdz 2015.gada novembrim.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 369,43 *euro* apmērā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 663,30 *euro* (seši simti sešdesmit trīs *euro,* 30 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 10,99 *euro* (desmit *euro,* 99 centi) apmērā.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu samaksu valsts labā, maksājumu apliecinošus dokumentus nekavējoties iesniegt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā Rīgā, Lomonosova ielā 10, 1.stāvā, 105.kabinetā, vai nosūtot tiesai pa pastu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2017.gada 22.marta, Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese K.Vinte-Korne